

Za plačilo za to sme gospodu po rami tekati, mu lice lizati in pol oreha pojesti, ktereга ima on v zobeh. Tako so vse druge svoje umetnoti kazale in dobivale enako plačilo. Sirota je namreč nekaj zgrešila, gospod jo krega; ta pa ponižno pobesi glavico, mirno ga posluša, in se skriva osramotena v škatlo. Ostalih pet še mora vse po redu hoditi in nekaj plesati. Na zadnje pa ena med njimi praska in cvili, da plahe gospe strah navira; ali na gospodov glas so mahoma vse pri miru. Kedar so plesale, je v škatlo zapodjena žalostna skrivoma na nje polukovala. — Kako so znajdene, kaže to: če ne morejo z gobčekom do kake slaje, rivajo repce skozi luknjo in jih oblizujejo. Žlahnejše pa še je njih serce. Svoje mlajše, starše in nevalnice ljubijo tako priserčno, da je dostikrat lahko človeka sram. Že latinec Plinij piše, da za svoje oslabele ali slepe starše kaj ljubeznjivo skerbé; jih kermijo, za ušesa nežno na solnce vodijo, in če grozi kaka nevarnost, pred vsemi nevalnico v luknjo v varnost spravijo, naj jim ravno samim gre za življenje. To je Purdev sam vidil. Ako je ne morejo ovarovati, je tudi nočejo preživeti. Ponosni Angleži ljubijo tudi nepristojne veselice; včasih dajo namreč poloviti po kakih 50 podgan, ktere v pesčeno ograjo spustijo in pse šuntajo, da jih podavijo. Pri taki moriji l. 1858. dve podgani svojo starko na vso moč branite, se hudo v psa zaganjate in ga grizete, da grozno cvili, vendar ji zopet strese, in starko in še eno branivko pokončá. Druga branivka v silni praski znad psa na oder skoči, ko pa vidi, da je ob ljubi tovaršici — ne odbeži, ker ji ni nič več za življenje, temuč skoči na tla pred psa, in se mu tudi dá zadaviti. Prečudna je tudi njihova miležnost in poterpljivost do svojih gruč t. j. do podgan s zraščeni repci. Ker te sirotice nikamor ne morejo, da vsaka na svojo stran vleče, jih redi spervega starka; počasi pa, da ne zagladijo, prevzamejo pa tudi druge to skerb. Take gruč se vidijo nadevane v draždanski, v erfurtski, v vernigerodski zbirki i. t. d.

Razlaganje naj bolj navadnih latinskih kratic v cerkveni pratiki.

Učiteljem in cerkvenikom spisal Iv. Ch.

▲ (a.) (albus) = bela (barva, ki se rabi pri cerkveni obleki);

abb. (abbas) = opat;

ad = pri, ad libit. (ad libitum) = dovoljno;
 adv. (adventus) advent = prihod Gospodov;
 alias = drugod, drugikrat, razun, kaj drugega;
 angeli custodes = angeli varhi;
 Ant. (Antiphona) = antifon, prepev, odpev;
 Anniversarium = obletnica;
 Annuntiatio = oznanjenje;
 Ap. (Apostolus) = apostelj;
 Apparitio = razglašenje;
 Arch. (Archangelus) = arhangel, verhangel;
 ascensio = vnebohod;
 assumptio = v nebosprejetje, vnebovzetje;

b. (beatus, beata) = zveličan — a;
 B. V. M. (beatae virginis Mariae) = praznik device Marije;
 Benedictio = blagoslov, n. pr. benedictio candelarum, ignis, palmaram,
 blagoslov sveč, ognja, palmovih (oljkinih) vejic, oljke);
 Brev. (breviarum) = brevir, t. j. molitvene bukve za duhovne;

e. (color) barva;
 C. (confessor) = spoznovavec;
 cathedra Petri = praznovanje Petrovega stola;
 ch. (chorus) = kor;
 cin. (cineres cinerum) = pepel, n. pr. FERIA 4. cinerum = pepelnična
 sredo;
 cl. (classis) = razred;
 coena Domini = večerja Gospodova (veliki-četertek);
 com. (commemoratio) = spomin;
 com. seq. (sequentis) = spomin sledečega praznika (pervih večernic);
 com. praec. (praecedentis) = spomin svetnika poprejšnjega dne v ve-
 černicah;
 com. Dom. (dominicae) = spomin od nedelje;
 com. Dom. seq. = spomin od nedelje pervih večernic ali od nedelje;
 com. Vig. (commemoratio Vigiliae) = spomin predvečera;
 communicantes = molitev, ktera se s to besedo začanja;
 commun. (communis) = po navadi, splošno;
 Commune = del brevirja ali mašnih bukev, v katerem je duh. opravilo
 (officium) in sv. maša za svetnike in svetnice, ki nimajo svojega
 posebnega duh. opravila, pa tudi ne svoje posebne maše, katerih
 več pa ima enako duh. opravilo in enako mašo, različno le po
 njih stanu (kakor device svojo, mučeniki svojo i. t. d.);
 completorium = sklep večerne molitve;

- conceptio = spočetje, concep. immaculata = čisto spočetje;
 conversio = spreobrnjenje;
 cor. Chr. sol. (corporis Christi solemnitas) = praznik sv. reš. telesa;
 cor. = serce, festum S. S. (sanctissimi) cordis Jesu = praznik naj-
 svetejšega serca Jezusovega;
 Cr. (Credo) vera;
 eras = jutri;
 cruce = od križa;
 cum = z, s, cum octava = z osmino (se cel teden obhaja ali se saj
 spominja);
d. f. (dies festus) = praznik, dies fixus = odločeni dan;
 de communi = iz ovega dela brevirja ali mašnih bukev, ki se ime-
 nujejo „commune“;
 de apostolis, de virginibus = aposteljnov, devic;
 Dedicatio = posvečevanje;
 Ded. ecclesiae = praznik cerkv. posvečevanja;
 de ea (die) ravno tistega dne;
 Defuncti = mrtvi, Missa defunctorum = maša za mrtve;
 Desponsatio = obljuba;
 dic. (dicitur — dicuntur) = se bere, non dicitur — dicuntur = ne bo
 se molilo;
 Dies = dan, de die = od dne samega;
 Dir. (directorium) = vodilo za vsaki dan, po katerem se v cerkvi praz-
 niki praznujejo, cerkvena pratika;
 Divis. (divisio) = razdeljenje;
 Dom. (dominica) = nedelja;
 Dnus. (Dominus) = gospod;
 D. N. J. Ch. (domini nostri Jesu Christi) = našega Gospoda Jezusa
 Kristusa;
 dupl. (duplex) = poglavitni praznik;
 dupl. (majus) = praznik večje verste;
 dupl. I. classis = praznik prve verste;
 dupl. II. classis = praznik druge verste;
E. C. (episcopus Confessor) = škof in spoznovavec;
 E. D. (ecclesiae doctor) = cerkveni učenik;
 Epiphania Domini = praznik sv. 3 kraljev ali razglašenje Gospodovo;
 Ep. Epist. (epistola) epistel = berilo ali list;
 Er. (eremita) eremit = puščavnik.